



ПРОГРАМА

ЗА КОНКУРСЕН ИЗПИТ ЗА ДОКТОРАНТИ ПО ПРОФЕСИОНАЛНО НАПРАВЛЕНИЕ
3.5. ОБЩЕСТВЕНИ КОМУНИКАЦИИ И ИНФОРМАЦИОННИ НАУКИ

МЕДИЙНА МУЗИКА – 2018/2019 г.

1. Медии и общество. Медийна култура.
2. Медии и аудитория. Характеристики на аудиторията. Изследвания на аудиторията.
3. Етапи в развитието на българското радио и телевизия. Съвременни процеси в системите на радиото и телевизията в България.
4. Радиоформати и тематично насочени телевизионни програми.
5. Радио, телевизия, интернет. „Традиционни“ и „нови“ електронни медии. Конвергенция.
6. Музиката като културно, социално и естетическо явление. Основни музикални категории (фолклорна, художествена и популярна музика). Функциониране на музиката в различните типове човешки общества (архаични, предмодерни, модерни).
7. Медийна музика – общи характеристики. Музика и медийна, популярна, масова култура. Фолклорна, художествена и популярна музика в медиен формат (преса, радио, телевизия, интернет).
8. Музика и радио. Отношенията музика-радио в развитието на световното и българското радио. Музикални формати.
9. Музика и телевизия. Исторически аспекти. Развлекателни жанрове. Видеоклипът.
10. Музика и интернет. Музикално съдържание на онлайн медии, блогове, сайтове за видеообмен, социални мрежи.
11. Музика и културна идентичност. Субкултури, лайфстайл, мода. Идеологически и политически употреби на музиката. Икономически (музикална индустрия, реклама) и правни аспекти.

Библиография

1. АНГЕЛОВА, В. Световното радио – модели на развитие. С., „Камея“, 2007.
2. АНГЕЛОВА, В., М. Нейкова, Ж. Попова (съст.). Радио, разказ, реч. Юбилеен сборник в чест на проф. дсн Снежана Попова. С., УИ „Св. Климент Охридски“, 2014.
3. АНГОВ, К. (съст.). Психотехника на убеждаващото въздействие. С., 1992.
4. АНДРЕЕВА, Л. Телевизионни жанрове. С., УИ „Св. Климент Охридски“, 2005.
5. АПАДУРАЙ, А. Свободната модерност. Културни измерения на глобализацията. С., ИК ЛИК, 2006.
6. АРНОЛД, Б.П. АБВ на радиото. С, Център за развитие на медиите, 2000.
7. БАУМАН, З. Глобализацията. Последици за човека. С., ИК ЛИК, 1999.
8. ВАЧКОВ, Л. Излъчващият човек. С., „Мейкър Артс“, 2010.
9. ВАЧКОВ, Л. Радио в Европа: профили. С., „Мейкър Артс“, 2007.
10. ВАЧКОВ, Л. Радиоформатът в САЩ. С., „Парадокс“, 2004.
11. ДЕЕНИЧИНА, М. Между фанфарите и заклинанията. Тоталитарният модел на българската журналистика 1956–1989 година. С., 2008.
12. ДЕРМЕНДЖИЕВА, Г. Онлайн журналистика: Медиите в дигиталния свят. С., УИ „Св. Климент Охридски“, 2012.
13. ДИМИТРОВ, В. История на радиото в България. Т. 1 и 2. С., ИК „Витраж“, 1994.
14. ДИМИТРОВ, В. Радиопрограмата. С., УИ „Св. Климент Охридски“, 1992.
15. ДИМОВ, В. “Медийната музика в предметното поле на етномузикологията”. Българско музикознание, 2010, 34/2-3: 23-40.
16. ДИМОВ, В. Етнопопбумът. С., „Българско музикознание. Изследвания“, 2001.
17. ДИЧЕВ, И. & О. Спасов (съст.). Новите млади и новите медии. С., Институт Отворено общество, 2009.
18. ДОГАНОВ, Д. и Ф. Палфи. Рекламата каквато е. С., „Принцепс“, 1999.
19. ЙОТОВ, С. (съст.). Когато медиите не бяха постмодерни. С.: Агата-А, 2011.
20. КАСТЕЛС, М. Възходът на мрежовото общество. С., ЛИК, 2004.
21. КАФТАНДЖИЕВ, Хр. Хармония в рекламната комуникация. С., Сиела, 2008. ,
22. КРАЧЕВА, Л. Творци и творби. Част 1. С., Марс, 2006.
23. КРАЧЕВА, Л. Творци и творби. Част 2. С., Марс, 2010.
24. ЛАШ, С. Критика на информацията. С., ИК КОТА, 2004.

25. ЛОПИТО-ДЪОРФОЙ, М. Ключове към класическата музика. С., „Пулсио“, 2010.
26. МАНЛИХЕРОВА, М. Форматното радио. С., Авангард Прима, 2008.
27. МЕЛТЕВ, М. Кино и електронни медии. С., НБУ, 2012.
28. МИХАЙЛОВ, В. Медиязнание. С.: Изток-Запад, 2009.
29. МЛАДЕНОВ, М. Телевизионна журналистика. С., УИ „Св. Климент Охридски“, 1996.
30. МОНОВА, Т., Сн. Попова, О. Спасов, В. Ангелова, Ж. Попова, М. Бодаков (съст.) Култура. Медии. Публики. С., УИ „Св. Климент Охридски“, 2010.
31. МОРЕН, Е. Духът на времето. С., ИК „Христо Ботев“, 1995.
32. ПЕЙЧЕВА, Л. Между Селото и Вселената: старата фолклорна музика от България в новите времена. С., АИ „Проф. Марин Дринов“, 2008.
33. ПЕТЕВ, Т. Теории за масовата комуникация. С., 2004.
34. ПЕТРОВА, Т. Телевизионната програма. С., 2002.
35. ПЕШЕВА, М., Л. Райчева, М. Петров. Телевизионната среда 2001–2010. Програми. Аудитория. Реклама. Регулация. Цифровизация. ВТ., И. „Фабер“, 2011.
36. ПОПОВА, Ж. Жанрове и форми на забавлението в телевизията. С., Полиграфюг, 2015.
37. ПОПОВА, С. Радио. Публики. Стиллове. С., ИК ЛИК, 2004.
38. ПОПОВА, С. Радиокомуникация. С., СУ „Св. Климент Охридски“, ВСУ, 1997.
39. ПОПОВА, С. Социално време и медиен разказ 1989-2000. С., ИК ЛИК, 2001.
40. РАДОСЛАВОВА-ДОЙЧЕВА, А. Музиката в българското радио 1930-1944. С., ИК „Петко и Пенчо Славейкови“. 2010.
41. РАЙЧЕВА, Л. Творческият процес в телевизията. С., УИ „Св. Климент Охридски“, 1991.
42. САРАКИНОВ, Г. Авторското право в музиката. С., „Сибия“, 2009.
43. СПАСОВ, О. Преходът и медиите. Политики на репрезентация. С., УИ „Св. Климент Охридски“, 2000.
44. СТАТЕЛОВА, Р. Обърнатата пирамида. С., „Едем 21“, 1993.
45. СТАТЕЛОВА, Р. Студии за попмузиката. В., ВСУ. 1999.
46. СТЕФАНОВ, И. Природата на културата. С., „Аскони-издат“. 2001.
47. СТОЙКОВ, Л. Култура и медии. С., УИ „Св. Климент Охридски“, 2006.
48. ФИЛЕВА, П. Глобализация и медии. С., 2003.
49. ХАБЕРМАС, Ю. Структурни изменения на публичността. С., ЦИД и УИ „Св. Климент Охридски“, 1995.

50. ШУШУЛОВА-ПАВЛОВА, М. Музыка и публики. Нови концепции за отвореност. С., НБУ, 2015.

Периодика и юбилейни издания:

51. Годишник на Софийския университет „Св. Климент Охридски“, Факултет по журналистика и масова комуникация.

52. Медии и комуникации. Юбилеен сборник „40 години Факултет по журналистика и масова комуникация“. С., УИ „Св. Климент Охридски“, 2016.

53. „Медии и музика“. Тематичен брой на сп. „Българско музикознание“. Българско музикознание, 2010, 34/2-3.